

Városom, városom

Báti Zsuzsa

*Hogy dédelgettelek,
hogy dédelgettél,
hogy szerettelek,
hogy szerettél,
s most hogy nézel rám ...!
Hogy nézek rád ...!*

*Nagyobbra nőtem, mint te vagy,
a boltjaid, hol adnak, vesznek
a pénzzé vált időn,
szabadabb vagyok, mint az utcáid szíjával
megkötözött emberek,
ha nem volna jóbarátod
a lárma, az árnyékoló korom,
még ma is szépnek látnám
villogó éjjeli díszed,
a botor álcsillagokat.*

*De szomorú vagy néha,
ha csöndben zizzennek egyet
a fáradt villanyhuzalok,
nagyot sóhajt a széles sugárút
a fák miatt,
hogy ráhullatják a zöldet.
Ilyenkor én is tudom,
csöndesülő hangon jeleznek
ősz a telefonok.*

*Testemlen helyet kaptál,
magam is részed vagyok.
Változó, iramló szép napok*

*a szövetségeseink.
Kezem munkája vagy,
millió sejtemben rájt utat
anyagod,*

hogy lehetünk meg egymás nélkül?

*Nagyobb vagyok.
Nagyobb lettél.
Erős vagy.
Erősebb leszek,*

*ezért sohasem lesz
győzelmi dalunk,
harcos felek maradunk,
mert így akarja
a belőlünk született
hatalmasabb törvény.*

Megalázva

Báti Zsuzsa

*Milyen megalázó s megalkuvó dolog
akácvirágzaskor keresni a békét.
Hinni, hogy sokáig tart a tavasz
és kenyérrel is jóllakhatok.
Ahogy köröznek fölöttem a gépek,
füstölő reggelek szürkeségét látom,
s érzem, újra lábadoznak
a verekedni készülő világok.*

*Valamit tenni kellene hát,
hogy több legyek, mint egy
megnyert háború,
jobb, mint a könnyörületes irgalom.
Csak lármázzanak biztonságról a telefonok!
Más nyugalom kellene itt.
Másként szavatolt béke.
Hogy ne alázzon a félelem.*

*Anyám sem tudná megmondani,
mit tegyek, hogy többel mérhessem magam,
mint amennyit ér a földön
a katonákat szülő asszonyok élete.*